

Od načina gajenja, odnosno nege šljiva, u velikoj meri zavisi kako njena razvijenost i dugoročnost tako i redovna i obilna rodnost i dobijanje kvalitetnih plodova. Kakva će se nega pružiti šljivi zavisi od više činilaca, a pre svega od klimatskih prilika, plodnosti zemljišta, položaja i nagiba terena, a zatim i od sorte i podloge na kojoj je okalemljena.

Nega šljive obuhvata sledeće agromere: formiranje oblika krošnje i orezivanje u toku gajenja, đubrenje, održavanje zemljišta, navodnjavanje, krečenje debla, regulisanje rodnosti i zaštitu od bolesti i štetočina.

OBRAZOVANJE OBLIKA KROŠNJE

Od svih oblika krošnje, koji se primenjuju u gajenju šljive, kao najbolji su se pokazali poboljšana piramidalna i kotlasta krošnja, jer se one najlakše održavaju i daju najveće prinose po stablu i jedinici površine. Pored ovih oblika krošnje, za šljivu je interesantan i oblik palmeta kosih grana. Zato će ovde biti objašnjeno obrazovanje ova tri oblika krošnje.

POBOLJŠANA PIRAMIDALNA KROŠNJA

Ovaj oblik krošnje je sličan običnoj piramidalnoj, s tim što su joj osnovne (ramene) grane raspoređene na većem rastojanju i time je čini rastresitijom.

Oblik se obrazuje po zasađivanju sadnice na stalno mesto. Za sađenje se koriste jednogodišnje sadnice. Po zasađivanju, rano s proleća, na sadnici se izmeri najčešće 70 - 80 cm, pa iznad te dužine izbroji još 5 pupoljaka, pa se onda sadnica iznad petog pupoljka prekrati oštrim makazama.

Na ostavljenom deblu iz pupoljka će se razviti više letorasta. Od njih sredinom jula treba odabrati tri najjača. Najviši (vršni) poslužiće za produženje debla, a ostala dva za osnovne (ramene) grane. Prvi letorast od zemlje, po mogućstvu, treba da bude sa jugozapadne strane, kako bi svojom zasenom mogao da štiti deblo od "mrazopuca", koji je u prvih deset godina starosti čest u nekih sorti šljiva, a posebno u požegače. Razmak između prve i druge skeletne grane treba da bude 20 - 30 cm. Ostali letorasti se zakidaju ili povijaju naniže, radi povećanja asimilativa.

U proleće druge godine posle sađenja vođica se skraćuje na 70 - 80 cm iznad druge ramene grane. Ostavljena dva letorasta iz prošle godine za osnovne grane se ne orezuju, već se samo uspravljaju ili naginju u kos položaj, da bi im se uravnotežila bujnost. Letorasti koji su bili povijeni radi povećanja asimilativa ne diraju se.

Na ostavljenom delu vođice sredinom jula se opet odaberu tri letorasta, od kojih će vršni poslužiti za nastavak vođice, a druga dva bočna, pravilno raspoređena i približno na jednakom rastojanju, za dve osnovne (ramene) grane. Razmak između skeletnih grana (druge i treće i treće i četvrtre) treba da bude 20 - 30 cm. Lastari koji su izbili na osnovnom granama ostavljaju se da slobodno rastu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com